

Tommy Orange ambiciózus vállalkozásában „tollvégre” kapja az indiánéletet – no nem a rezervátumokból, amire elsősorban asszociálunk, hanem a modern urbánus életet előkét. Összesen 12 szereplő nézőpontjából bontakozik ki a történet – igen, sok szereplőt és ezáltal történetet vonultat fel az író, ám sorsuk nem független egymástól: a szálak az kaliforniai Oakland pow-wow eseményén fonódnak egybe, amelyen mindenki valamilyen céllal vesz részt.

Megtudhatjuk, milyen nehéz (túl)élni az európai bevándorlók értékei által meghatározott amerikai kultúrában, továbbá rajtuk keresztül megismerhetjük az őslakos amerikai lét sokoldalúságát és jelentését. Olyan sorsok elevenednek meg, mint az alkohollal való küzdelem, vagy a kevert rassz és a származás okozta nehézségek, illetve családi gyökerek keresése.

Az író művével szembe megy az őshonos amerikaiakat övező sztereotípiáknak, valamint bemutatja, hogy ők sem kezelhetők egyetlen egységes és masszív identitásként., amelyek olyan komoly és hétköznapi problémákat hordoznak, mint a kirekesztettség, az elidegenedés, az identitás, a közösség, a szegénység és függőség.

A regény egyúttal pellengérré állítja a bevándorlást és az őshonosságot: jelesül az európai telepeseket és a „leigázott” őslakókat. Kegyetlen és szomorú múltjuk generációról generációra

öröklődik, kitörölhetetlenül és meghatározva identitásukat.

Az író kockázatot vállalt egy ilyen témájú és nézőpontú, valamint tabudöntőgető regénnyel. Bár európaiként az indián kultúra számunkra mindenképpen idegenebb, mint a Hollywoodból is jól ismert amerikai világ, a Sehonnai mégis eléri célját ezen a kontinensen is, maradandó nyomot hagyva bennünk, mert gondolkodásra készítet, és mindezeket tudjuk vonatkoztatni az európai kisebbségi kérdésekre. Nem könnyű olvasmány, erőteljes érzelmi töltetekkel és filozófiai gondolatisággal.